Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

14 päivänä marraskuuta 2012 *

Kilpailu — Hallinnollinen menettely — Kumoamiskanne — Tarkastuksen kuluessa toteutetut toimet — Menettelyn kuluessa toteutetut toimenpiteet — Tutkimatta jättäminen — Tarkastusta koskeva päätös — Perusteluvelvollisuus — Yksityisyyden suoja — Riittävän painavat syyt — Tuomioistuinvalvonta

Asiassa T-135/09,

Nexans Ranska SAS, kotipaikka Pariisi (Ranska), ja

Nexans SA, kotipaikka Pariisi,

edustajinaan solicitor M. Powell, asianajaja J.-P. Tran Thiet ja barrister G. Forwood,

kantajina,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi X. Lewis ja N. von Lingen, sittemmin von Lingen ja V. Di Bucci,

vastaajana,

jossa unionin yleistä tuomioistuinta vaaditaan ensinnäkin kumoamaan 9.1.2009 tehty komission päätös K(2009) 92/1, jolla Nexans SA ja sen tytäryhtiö Nexans France SAS määrättiin suostumaan tarkastukseen [EY] 81 ja [EY] 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1) 20 artiklan 4 kohdan nojalla (asia COMP/39.610); toiseksi toteamaan lainvastaiseksi komission tämän tarkastuksen aikana tekemä päätös kopioida tiettyjen tiedostojen sisältö kokonaisuudessaan, jotta se voisi tutkia niitä toimitiloissaan; kolmanneksi kumoamaan komission päätös kuulla Nexans Francen työntekijää tarkastuksen kuluessa ja neljänneksi määrää komission toteuttamaan tiettyjä toimenpiteitä,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Truchot sekä tuomarit M. E. Martins Ribeiro ja H. Kanninen (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies J. Weychert,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 19.10.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

Tosiseikat

1 Kantajat Nexans SA ja sen kokonaan omistama tytäryhtiö Nexans France SAS ovat molemmat Ranskan oikeuden mukaan perustettuja sähkökaapelialalla toimivia yhtiöitä.

2 Euroopan yhteisöjen komissio määräsi 9.1.2009 tekemällään päätöksellä K(2009) 92/1, että Nexansin ja kaikkien suoraan tai välillisesti sen määräysvallassa olevien yritysten, mukaan lukien Nexans France, on suostuttava [EY] 81 ja [EY] 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1) 20 artiklan 4 kohdan mukaiseen tarkastukseen (jäljempänä tarkastuspäätös).

3 Tarkastuspäätöksen 1 artikla kuuluu seuraavasti:

”Nexans – – yhdessä kaikkien suoraan tai välillisesti sen määräysvallassa olevien yritysten kanssa, mukaan lukien Nexans France – – on tämän päätöksen nojalla velvollinen suostumaan tarkastukseen, joka koskee sen [niiden] mahdollista osallistumista sähkökaapeleiden ja niihin liittyvän materiaalin, mukaan lukien muun muassa merenalaiset suurjännitekaapelit ja tietyissä tapauksissa maanalaiset suurjännitekaapelit, toimittamiseen liittyviin [EY] 81 artiklan vastaisiin kilpailua rajoittaviin sopimuksiin ja/tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, jotka käsittävät yhdenmukaistettujen tarjousten tekemisen julkisten hankintojen yhteydessä, asiakkaiden jakamisen sekä näiden tuotteiden toimittamista koskevien kaupallisesti arkaluonteisten tietojen lainvastaisen vaihtamisen.

Tarkastus voidaan suorittaa kaikissa yrityksen valvomissa tiloissa – –

Nexans – – yhdessä kaikkien suoraan tai välillisesti sen määräysvallassa olevien yritysten kanssa, mukaan lukien Nexans France – – antaa virkamiehille ja muille henkilöille, jotka komissio on valtuuttanut tekemään tarkastuksen, ja virkamiehille ja muille henkilöille, jotka jäsenvaltion kilpailuviranomainen on valtuuttanut avustamaan heitä tai jotka se on nimennyt tässä tarkoituksessa, oikeuden päästä sen kaikkiin tiloihin ja kaikkiin kulkuneuvoihin tavanomaisina toimistoaikoina. Sen on annettava virkamiesten ja muiden valtuutettujen henkilöiden pyynnöstä tarkastettavaksi kirjanpito ja kaikki muut liikeasiakirjat riippumatta siitä, missä muodossa ne on tallennettu, ja sallittava näiden tutkia niitä tarkastuspaikalla ja ottaa tai saada kyseisestä kirjanpidosta tai muista asiakirjoista missä tahansa muodossa jäljennöksiä ja otteita. Sen on sallittava kaikkien yrityksen tilojen ja kirjanpidon tai asiakirjojen sinetöiminen tarkastuksen ajaksi ja siltä osin kuin on tarpeen tarkastuksen suorittamiseksi. Sen on annettava välittömästi tarkastuspaikalla näiden virkamiesten tai henkilöiden vaatimat tarkastuksen kohteeseen ja tarkoitukseen liittyvät suulliset selvitykset ja sallittava henkilöstön edustajien tai jäsenten antaa tällaisia selvityksiä. Sen on sallittava näiden selvitysten tallentaminen missä tahansa muodossa.”

4 Komissio täsmentää tarkastuspäätöksen 2 artiklassa, että tarkastus voi alkaa 28.1.2009. Kyseisen päätöksen 3 artiklassa se toteaa, että tarkastuspäätös annetaan tiedoksi sen kohteena olevalle yritykselle välittömästi ennen tarkastusta.

5 Tarkastuspäätöksen perustelut kuuluvat seuraavasti:

”Komission saamien tietojen mukaan sähkökaapeleiden toimittajat, mukaan lukien yritykset, joille tämä päätös on osoitettu, osallistuvat tai ovat osallistuneet sähkökaapeleiden ja niihin liittyvän materiaalin, mukaan lukien muun muassa merenalaiset suurjännitekaapelit ja tietyissä tapauksissa maanalaiset suurjännitekaapelit, toimittamiseen liittyviin sopimuksiin ja/tai yhdenmukaistettuihin

menettelytapoihin, jotka käsittävät yhdenmukaistettujen tarjousten tekemisen julkisten hankintojen yhteydessä, asiakkaiden jakamisen sekä näiden tuotteiden toimittamista koskevien kaupallisesti arkaluonteisten tietojen lainvastaisen vaihtamisen.

– –

Komission saamien tietojen mukaan nämä sopimukset ja/tai yhdenmukaistetut menettelytavat – – jotka on otettu käyttöön viimeistään vuonna 2001, ovat edelleen voimassa. – – Todennäköisesti ne ovat maailmanlaajuisia.

Jos nämä väitteet osoittautuvat perustelluiksi, edellä kuvatut sopimukset ja/tai yhdenmukaistetut menettelytavat merkitsevät [EY] 81 artiklan erittäin vakavaa rikkomista.

Jotta komissio voisi tarkistaa kaikki oletettuja sopimuksia ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja koskevat tosiseikat ja asiayhteyden, jossa ne on toteutettu, on välttämätöntä suorittaa – – asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan mukaisia tarkastuksia.

– –”

6 Komission tarkastajat (jäljempänä tarkastajat) saapuivat keskiviikkona 28.1.2009 Autorité de la concurrencen (Ranskan kilpailuvirasto) edustajien kanssa Nexans Francen toimitiloihin suorittaakseen asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun tarkastuksen (jäljempänä tarkastus). Tarkastuspäätös annettiin tiedoksi yritykselle, joka antoi tarkastajien käyttöön neuvotteluhuoneen. Kantajien valtuuttama asianajaja avusti niitä kaikissa tarkastusta koskevissa toimenpiteissä.

7 Tarkastajat ilmoittivat haluavansa tutkia tiettyjen Nexans Francen työntekijöiden asiakirjat ja tietokoneet, nimittäin A:n ([*luottamuksellinen*] [1] – osasto ”Suurjännite”), B:n ([*luottamuksellinen*] – osasto ”Suurjännite”) ja C:n ([*luottamuksellinen*], kaupallinen yksikkö ”maanpäällinen suurjännite”). Tarkastajille ilmoitettiin, että C oli tietokoneineen matkoilla ja palaisi vasta perjantaina 30.1.2009.

8 Tarkastajat tutkivat ensin paperiasiakirjoja A:n, B:n ja C:n työhuoneissa sekä heidän yhteisen sihteerinsä työhuoneessa. Tämän jälkeen he kopioivat A:n, B:n ja D:n ([*luottamuksellinen*] – osasto ”Suurjännite”) kiintolevyjen sisällöt. Voidakseen tehdä hakuja hakusanoilla näihin tietokoneisiin sisältyvistä tiedoista he käyttivät ohjelmaa, joka indeksoi tämän tiedon yön aikana.

9 Toisena tarkastuspäivänä, torstaina 29.1.2009, tarkastajat tutkivat useita C:n ja E:n ([*luottamuksellinen*] – osasto ”Suurjännite”) työhuoneista löytyneitä asiakirjoja sekä A:n, B:n ja E:n sähköpostin ja A:n, B:n ja D:n tietokoneiden kiintolevyjen sisällöistä otetut kopiot.

10 B ilmoitti tarkastajille, että hänen oli määrä tavata C 29.6.2009 illalla. Hän ehdotti, että hän ottaisi C:n tietokoneen ja toisi sen Nexans Francen toimitiloihin seuraavana aamuna, kuten tapahtui.

11 Kolmantena tarkastuspäivänä, perjantaina 30.1.2009, tarkastajat ilmoittivat kantajille, että he haluaisivat pyytää C:ltä selvityksiä tietyistä asiakirjoista, muun muassa sähköpostiviesteistä, jotka olivat löytyneet pääasiallisesti A:n tietokoneelta ja joissa C oli joko vastaanottajana, lähettäjänä tai kopion vastaanottajana. Iltapäivällä C, jonka mukana oli kaksi kantajien asianajajaa, vastasi tarkastajien kysymyksiin. Nämä kysymykset sekä niihin annetut vastaukset sisällytettiin tarkastuspöytäkirjan liitteeseen, jonka kantajien edustajat allekirjoittivat.

1 — Salatut luottamukselliset tiedot.

12 Perjantain 30.1.2009 kuluessa tarkastajat tutkivat C:n tietokoneen kiintolevyn sisällön ja palauttivat useita tutkimuksen kannalta merkityksellisinä pitämiään tiedostoja, asiakirjoja ja sähköpostiviestejä, jotka oli poistettu tarkastuksen alkamisen ja 30.1.2009 välisenä aikana. He kopioivat kaksi sähköpostikokonaisuutta kahdelle tallennusalustalle. Lisäksi he kopioivat A:n tietokoneelta löytyneen sähköpostikokonaisuuden kahdelle tallennusalustalle. Nämä neljä tallennusalustaa laitettiin kirjekuoriin, jotka sinetöitiin ja jotka kantajien edustaja allekirjoitti. Tarkastajat päättivät toimittaa nämä kirjekuoret komission toimitiloihin Brysseliin (Belgia). C:n tietokone sekä yksi hänen työhuoneestaan löytynyt tallennusalusta pantiin kaappiin, jonka tarkastajat sinetöivät. Tutkimukseen käytettyjen komission tietokoneiden kiintolevyt tyhjennettiin tämän jälkeen. Tarkastajat totesivat kantajille, että he ilmoittaisivat niille tarkastuksen jatkamispäivän. Kantajat ilmoittivat toivovansa, että C:n tietokoneen kiintolevyn mahdollinen tarkastus tapahtuisi Nexans Francen toimitiloissa eikä komission tiloissa.

13 Tarkastajat palasivat Nexans Francen toimitiloihin tiistaina 3.2.2009. He avasivat kaapin, joka sisälsi C:n työhuoneesta löytyneen tallennusalustan sekä tämän tietokoneen. He tutkivat paikan päällä tallennusalustan, tulostivat ja tallensivat kaksi asiakirjaa tallennusalustalta ja antoivat sen kantajien edustajille. Tämän jälkeen he kopioivat C:n tietokoneen kiintolevyn sisällön kolmelle tallennusalustalle. Tarkastajat toimittivat yhden kolmesta tallennusalustasta kantajien edustajille näiden pyynnöstä ja panivat kaksi muuta sinetöityihin kirjekuoriin, jotka he toimittivat Brysseliin saatuaan tietää, että kantajat riitauttivat tämän menettelyn laillisuuden. Tarkastajat ilmoittivat, että sinetöidyt kirjekuoret voitaisiin avata vain komission tiloissa kantajien edustajien läsnä ollessa.

14 Nexans Francen toimitiloissa sinetöidyt kaksi kirjekuorta, jotka sisälsivät tallennusalustoja, avattiin komission tiloissa kantajien asianajajien läsnä ollessa. Näihin tallennusalustoihin sisältyvät asiakirjat tutkittiin, ja tarkastajat tulostivat paperille ne, joita he pitivät tutkimuksen kannalta merkityksellisinä. Toinen paperikopio näistä asiakirjoista sekä luettelo niistä toimitettiin kantajien asianajajille. Tämä menettely päättyi 11.3.2009. Työhuone, jossa asiakirjat ja tallennusalustat oli tutkittu, sinetöitiin kunkin työpäivän päätteeksi kantajien asianajajien läsnä ollessa ja avattiin taas seuraavana päivänä edelleen heidän läsnä ollessaan.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

15 Kantajat nostivat esillä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 7.4.2009 toimittamallaan kannekirjelmällä.

16 Koska unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari siirrettiin kahdeksanteen jaostoon, jolle tämä asia siis jaettiin.

17 Kantajat pyysivät 14.1.2011 päivätyllä kirjeellä, että asiakirja-aineistoon liitettäisiin kaksi Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomiota, jotka oli annettu kantajien vastauksen jälkeen ja joilla on merkitystä kanteen tutkittavaksi ottamisen kannalta (asia Primagaz v. Ranska, kanne nro 29613/08, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 21.12.2010 ja asia Société Canal Plus v. Ranska, kanne nro 29408/08, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 21.12.2010), ja tähän pyyntöön suostuttiin unionin yleisen tuomioistuimen 26.1.2011 tekemällä päätöksellä. Unionin yleinen tuomioistuin kehotti komissiota esittämään huomautuksensa näistä tuomioista, minkä se teki asetetussa määräajassa.

18 Unionin yleinen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn. Unionin yleinen tuomioistuin esitti 20.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena komissiolle kirjallisia kysymyksiä ja pyysi sitä toimittamaan jäljennöksen kantajien kirjelmissään mainitsemasta komission asiakirjasta, jonka otsikkona on ”Selittävä huomautus luvasta suorittaa asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan nojalla tehdyn päätöksen mukainen tarkastus”. Komissio noudatti tätä pyyntöä asetetussa määräajassa.

19 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 19.10.2011 pidetyssä istunnossa. Istunnon päättyessä unionin yleinen tuomioistuin päätti olla lopettamatta suullista käsittelyä.

20 Kantajat täsmensivät 25.10.2011 päivätyllä kirjeellä tosiseikkojen osalta unionin yleiselle tuomioistuimelle istunnossa esittämiään huomautuksia. Unionin yleinen tuomioistuin liitti tämän kirjeen asiakirja-aineistoon 16.11.2011 tekemällään päätöksellä ja kehotti komissiota esittämään tältä osin huomautuksensa, minkä se teki asetetussa määräajassa.

21 Unionin yleinen tuomioistuin määräsi 21.12.2011 antamallaan määräyksellä komission toimittamaan tietyt asiakirjat työjärjestyksen 65 artiklan mukaisina asian selvittämistoimina ja määritti tarkemmin, kuinka kantajat voivat tutustua asiakirjoihin. Komissio noudatti tätä asian selvittämistointa asetetussa määräajassa.

22 Unionin yleinen tuomioistuin esitti 21.12.2011 työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena kirjallisen kysymyksen komissiolle ja kehotti tätä toimittamaan käännöksen oikeudenkäyntikielellä sen aikaisemmin toimittamien kahden asiakirjan tietyistä kohdista. Komissio noudatti tätä pyyntöä asetetussa määräajassa.

23 Kantajat tutustuivat 24.1.2012 edellä 21 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa. Ne esittivät huomautuksensa näistä asiakirjoista 2.3.2012. Komissio esitti 26.3.2012 huomautuksensa kantajien huomautuksista.

24 Suullinen käsittely päätettiin 23.4.2012. Se aloitettiin uudelleen 1.10.2012 annetulla määräyksellä. Unionin yleinen tuomioistuin esitti 2.10.2012 työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena kirjallisen kysymyksen komissiolle, joka vastasi siihen asetetussa määräajassa. Suullinen käsittely päätettiin 22.10.2012.

25 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa tarkastuspäätöksen

— toteaa lainvastaiseksi komission päätöksen ottaa kopioita C:n tietokoneen tietyistä tiedostoista ja kiintolevystä, jotta se voisi tutkia ne myöhemmin toimitiloissaan Brysselissä

— kumoaa komission päätöksen kuulla C:tä

— velvoittaa komission palauttamaan Nexans Francelle kaikki asiakirjat tai todisteet, jotka se on voinut saada edellä mainittujen päätösten nojalla, mukaan lukien ja rajoituksetta asiakirjat, jotka eivät kuulu tarkastukseen, asiakirjat sähkökaapelihankkeista Euroopan talousalueen (ETA) ulkopuolella, lainvastaisesti saadut ja Brysseliin viedyt asiakirjat sekä C:n kuulemisen perusteella hankitun näytön

— velvoittaa komission olemaan käyttämättä kilpailusääntöjen rikkomista koskevassa menettelyssä mitään asiakirjaa tai todistetta, jonka se on voinut saada kumottujen päätösten nojalla

— velvoittaa komission olemaan toimittamatta näitä asiakirjoja tai todisteita (tai niistä ilmeneviä tietoja) muille kilpailuviranomaisille

— määrää kaikista muista tarpeellisiksi katsomistaan toimenpiteistä

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

26 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— jättää tutkimatta kantajien vastauksensa liitteenä toimittaman oikeudellisen lausunnon, jolla tuetaan niiden väitteitä tiettyjen vaatimusten tutkittavaksi ottamisesta

— jättää kantajien vaatimukset 2–7 tutkimatta

— hylkää kanteen perusteettomana

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

27 Kantajien kolme ensimmäistä vaatimusta muodostavat kolme kumoamisvaatimusta, joista kukin kohdistuu komission tarkastusta varten tai sen yhteydessä toteuttamaan toimeen.

28 Ensimmäinen kantajien riitauttamista kolmesta toimesta on tarkastuspäätös. Toisen ja kolmannen toimen (jäljempänä riidanalaiset toimet) taas ovat tarkastajat toteuttaneet tarkastuksen aikana. Kyse on päätöksestä ottaa kopioita C:n tietokoneen useiden eri tiedostojen ja kiintolevyn sisällöstä niiden myöhempää tutkimista varten komission tiloissa sekä päätöksestä kuulla C:tä.

29 Neljännessä–seitsemännessä kantajien vaatimuksessa vaaditaan unionin yleistä tuomioistuinta määräämään komission vastaisia toimenpiteitä.

30 Tutkittavaksi ottamisesta komissio väittää ensinnäkin, että riidanalaiset toimet eivät ole kannekelpoisia, minkä vuoksi kantajien vaatimukset näiden toimien kumoamisesta on jätettävä tutkimatta. Tämän jälkeen se väittää, että kantajien vaatimukset, joiden mukaan unionin yleisen tuomioistuimen pitäisi velvoittaa komissio toimimaan tietyllä tavalla, on niin ikään jätettävä tutkimatta. Unionin yleisen tuomioistuimen pitäisi komission mukaan jättää tutkimatta myös oikeudellinen lausunto, jonka kantajat ovat liittäneet vastaukseensa (jäljempänä riidanalainen lausunto) tukeakseen väitteitään riidanalaisten toimien kumoamista koskevien vaatimusten tutkittavaksi ottamisesta.

31 Aineellisista perusteista komissio katsoo, että kantajien kumoamisvaatimustensa tueksi esittämät väitteet on hylättävä.

32 Aluksi on tutkittava tarkastuspäätöksen kumoamista koskeva vaatimus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä ei ole kiistetty, sen jälkeen riidanalaisen lausunnon ja riidanalaisten toimien kumoamista koskevien vaatimusten tutkittavaksi ottamista ja lopuksi vaatimuksia, joiden mukaan unionin yleisen tuomioistuimen on määrättävä komission vastaisia toimenpiteitä.

1. *Tarkastuspäätöksen kumoamista koskeva vaatimus*

33 Kantajat esittävät tarkastuspäätöksen kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi yhden ainoan kanneperusteen, jonka mukaan asiassa on rikottu asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohtaa ja loukattu perusoikeuksia, nimittäin puolustautumisoikeuksia, oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, oikeutta olla myötävaikuttamatta oman syyllisyytensä toteamiseen, syyttömyysolettamaa ja oikeutta nauttia yksityisyyden suojaa. Tämä kanneperuste jakautuu kahteen osaan, joista toinen koskee tarkastuspäätöksen kohteena olevien tuoteryhmien kohtuutonta laajuutta ja epämääräisyyttä ja toinen tämän päätöksen kohtuuttoman laajaa maantieteellistä ulottuvuutta.

Ensimmäinen osa, joka koskee tarkastuspäätöksen kohteena olevien tuoteryhmien kohtuutonta laajuutta ja epämääräisyyttä

34 Kantajien tässä osassa esittämät lausumat voidaan ymmärtää siten, että komissio ei niiden mielestä ole tarkastuspäätöksessä rajannut riittävästi tarkastuksen kohdetta ja tarkoitusta. Tässä tarkoituksessa ne esittävät kaksi väitettä.

35 Ensimmäisessä väitteessään kantajat arvostelevat komissiota siitä, että tarkastuspäätös on epätäsmällinen kyseisten tuotteiden rajaamisen osalta. Tämän epätäsmällisyyden vuoksi kantajien on ollut mahdotonta käyttää puolustautumisoikeuksiaan ja erottaa ne asiakirjat, joita komissio saattoi tutkia ja kopioida, muista Nexans Francella olevista asiakirjoista, joiden osalta niiden ei ole täytynyt sallia tällaista puuttumista yksityisen toimintansa piiriin. Komissio on siten voinut aloittaa rajoittamattoman laaja-alaisen etsinnän ja etsiä tämän yrityksen toimitiloissa asiakirjoja ja hyödyllisiä tietoja paljastaakseen mahdollisia kilpailusääntöjen rikkomisia kantajien kaiken liiketoiminnan osalta eikä ainoastaan tutkimuksen kattamalla alueella.

36 Toisessa väitteessään kantajat vetoavat siihen, että komissiolla oli yksityiskohtaisia tietoja, joiden vuoksi se epäili kilpailusääntöjen rikkomista, ainoastaan merenalaisten suurjännitekaapeleiden alalla, minkä vahvistavat tarkastajien menettely tarkastuksen aikana sekä komission lehdistötiedote.

37 Kantajien esittämien kahden väitteen tutkimista varten on aluksi palautettava mieleen tiettyjä periaatteita, jotka koskevat ensinnäkin asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan mukaisen tarkastuksen määräämistä koskevien komission päätösten pakollista sisältöä ja toiseksi valvontaa, jota Euroopan unionin tuomioistuimet voivat joutua harjoittamaan tällaisen tarkastuksen hyväksyttävyyden osalta.

Alustavat toteamukset

38 Asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdassa määritellään, mitkä olennaiset tiedot tarkastuksen määräämistä koskevan komission päätöksen on sisällettävä. Kyseinen säännös kuuluu seuraavasti:

”Yritysten ja yritysten yhteenliittymien on suostuttava komission päätöksellään määräämiin tarkastuksiin. Päätöksessä on mainittava tarkastuksen kohde ja tarkoitus, määrättävä tarkastuksen aloituspäivä, ilmoitettava 23 artiklassa ja 24 artiklassa säädetyt seuraamukset sekä mainittava oikeus hakea muutosta päätökseen yhteisöjen tuomioistuimelta. – –”

39 Komissiolle asetettu velvollisuus mainita tarkastuksen kohde ja tarkoitus on perustavanlaatuinen vaatimus, jonka avulla asianomaisten yritysten tiloissa suoritettaviksi aiottujen tarkastusten osoitetaan olevan oikeutettuja ja yritysten on mahdollista määritellä yhteistyövelvollisuutensa laajuus ja toisaalta säilyttää puolustautumisoikeutensa (yhdistetyt asiat 97/87-99/87, Dow Chemical Ibérica ym. v. komissio, tuomio 17.10.1989, Kok., s. 3165, Kok. Ep. X, s. 179, 26 kohta).

40 Aiotun tarkastuksen hyväksyttävyydestä ja kyseisten yritysten yhteistyövelvollisuuden laajuudesta on todettava, että suojan antaminen sellaisia julkisen vallan toimenpiteitä vastaan, joilla puututaan mielivaltaisesti tai suhteettomasti henkilöiden yksityisen toiminnan piiriin, olipa kyse luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä, on unionin oikeuden yleinen periaate (ks. asia C-94/00, Roquette Frères, tuomio 22.10.2002, Kok., s. I-9011, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tämä periaate on vahvistettu Nizzassa 7.12.2000 julistetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EYVL C 364, s. 1) 7 artiklassa, jonka mukaan ”jokaisella on oikeus siihen, että hänen yksityis- ja perhe-elämäänsä, kotiaan sekä viestejään kunnioitetaan”.

41 Kyseisten yritysten puolustautumisoikeuksien säilyttämisestä on ensinnäkin todettava, että komission on kunnioitettava näitä oikeuksia sekä sellaisissa hallinnollisissa menettelyissä, joissa voidaan määrätä seuraamuksia, että alustavissa tutkintamenettelyissä, sillä on tärkeätä estää se, että nämä oikeudet vaarannettaisiin peruuttamattomalla tavalla sellaisissa alustavissa tutkintamenettelyissä, joihin kuuluvat erityisesti tarkastukset ja joilla voi olla ratkaiseva merkitys hankittaessa todisteita sellaisista yritysten lainvastaisista toimista, joista ne voivat olla vastuussa (yhdistetyt asiat 46/87 ja 227/88, Hoechst v. komissio, tuomio 21.9.1989, Kok., s. 2859, Kok. Ep. X, s. 145, 15 kohta).

42 Koska komissiolle asetettu velvollisuus mainita tarkastuksen kohde ja tarkoitus on asianomaisten yritysten puolustautumisoikeuksien perustavanlaatuinen tae, sen velvoitteen laajuutta, joka koskee tarkastuspäätöksen perustelemista, ei voida rajoittaa vetoamalla tarkastusten tehokkuuteen liittyviin syihin. Tässä yhteydessä on täsmennettävä, että vaikka on totta, ettei komissio ole velvollinen ilmoittamaan kaikkia niitä hallussaan olevia tietoja, jotka koskevat tutkittavana olevia kilpailunrajoituksia, eikä tekemään perusteellista oikeudellista luonnehdintaa kyseisistä kilpailunrajoituksista, komission on sitä vastoin kuitenkin selvästi mainittava ne oletetut seikat, jotka se aikoo selvittää (edellä 39 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Dow Chemical Ibérica ym. v. komissio, tuomion 45 kohta).

43 Unionin tuomioistuimet voivat harjoittaa valvontaa sen varmistamiseksi, että asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan nojalla tehty päätös ei ole mielivaltainen eli että se on tehty sellaisten tosiseikkojen perusteella, jotka voivat oikeuttaa tarkastuksen suorittamisen. Tämän osalta on muistettava, että komission suorittamien tarkastusten tarkoituksena on hankkia tarvittavat asiakirjat sellaisten tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen olemassaolon ja merkityksen tutkimiseksi, joista komissiolla jo on tietoja. Tällaisessa valvonnassa unionin tuomioistuinten on varmistuttava sellaisten riittävän painavien syiden olemassaolosta, joiden perusteella voidaan epäillä, että kyseinen yritys on rikkonut kilpailusääntöjä (ks. edellä 40 kohdassa mainittu asia Roquette Frères, tuomion 54 ja 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

44 Kaiken edellä esitetyn perusteella on sovellettava unionin tuomioistuinten oikeuskäytäntöä, jonka mukaan tarkastuspäätöksessä ei välttämättä tarvitse tehdä relevanttien markkinoiden täsmällistä rajaamista, jos siinä kuitenkin mainitaan edellä 38 kohdassa mainitut olennaiset tiedot (edellä 39 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Dow Chemical Ibérica ym. v. komissio, tuomion 46 kohta), ja jonka mukaan komission on kuitenkin kuvailtava tässä päätöksessä epäillyn rikkomisen keskeiset piirteet ja mainittava asianomaiset oletetut markkinat (asia T-340/04, France Télécom v. komissio, tuomio 8.3.2007, Kok., s. II-573, 52 kohta).

45 Vaikka komissiolla ei ole tarkastusvaiheessa velvollisuutta rajata täsmällisesti sen tutkimuksen kohteena olevia markkinoita, sen on sitä vastoin täsmennettävä riittävästi, mitä aloja tutkimuksen kohteena oleva oletettu kilpailusääntöjen rikkominen koskee, jotta kyseinen yritys voi rajata yhteistyönsä tämän yrityksen toimintaan niillä aloilla, joiden osalta komissiolla on riittävän painavia syitä epäillä kilpailusääntöjen rikkomista siten, että syyt oikeuttavat puuttumisen tämän yrityksen yksityisen toiminnan piiriin, ja jotta unionin tuomioistuimet voivat tarvittaessa valvoa näiden syiden riittävyyttä.

Ensimmäinen väite, joka koskee tarkastuspäätöksen epätäsmällisyyttä asianomaisten tuotteiden rajaamisen osalta

46 Kuten edellä 3 ja 5 kohdassa on todettu, komissio totesi tarkastuspäätöksessä, että sen tutkinta koskee ”sähkökaapeleiden ja niihin liittyvän materiaalin, mukaan lukien muun muassa merenalaiset suurjännitekaapelit ja tietyissä tapauksissa maanalaiset suurjännitekaapelit, toimittamista”.

47 Vastineessaan ja vastauksessaan komissio toteaa ainakin implisiittisesti, että tarkastuspäätös ei koskenut kaikkia sähkökaapeleita ja niihin liittyvää materiaalia. Se vetoaa siihen, että tämän päätöksen perustelujen ja ”erityisesti yleisemmän ilmaisun ’sähkökaapelit’ kattamien erityisten tuotteiden kuvauksen avulla kantajat saattoivat vaikeuksitta ymmärtää, että tarkastus ei koskisi mitä tahansa sähkökaapeleita vaan tarkkaan ottaen niitä, jotka on mainittu esimerkkeinä [tarkastus]päätöksessä”.

48 Komission mukaan sen tutkimuksen kohteena olivat pikemminkin ”sähkönsiirtoon käytetyt kaapelit, esimerkiksi sähköntuotantolaitoksilta sähköasemiin asti tai sähköverkkojen välisissä rajayhdysjohdoissa”, sillä tarkastuspäätöksessä nimenomaisesti mainitut sähkökaapelityypit ovat konkreettisia esimerkkejä tästä luokasta, mikä ilmenee riittävän selvästi tämän päätöksen sanamuodosta ja sen asiayhteydestä.

49 Tarkastuspäätöksessä määritettyä tutkimuksen kohdetta ei kuitenkaan voida tulkita komission vastineessaan ja vastauksessaan ehdottamalla tavalla.

50 Tarkastuspäätöksen perusteluissa viitataan selvästi kaikkiin sähkökaapeleihin. Ilmaisu ”mukaan lukien muun muassa” ja komission tutkimuksen kohteen rajaamisessa käyttämä ilmaisu ”ja tietyissä tapauksissa” osoittavat, että komissio mainitsee merenalaiset suurjännitekaapelit ja maanalaiset suurjännitekaapelit vain esimerkkeinä laajemmasta tuoteryhmästä, joka käsittää mahdollisesti kaikentyyppiset sähkökaapelit sekä kaiken näiden kaapeleiden käyttöön tai asentamiseen liittyvän materiaalin.

51 Vastauksessaan 20.9.2011 toteutettuihin prosessinjohtotoimiin sekä istunnon kuluessa komissio totesi, toisin kuin se oli väittänyt vastineessaan ja vastauksessaan, että tarkastuspäätös koski kaikkia sähkökaapeleita eikä pelkästään tässä päätöksessä esimerkkeinä mainittuja sähkökaapeleita.

52 Kuten kantajat korostavat, ilmaisu ”sähkökaapelit” voisi viitata minkälaiseen tahansa sähkönsiirrossa käytettyyn kaapeliin. Tarkastuspäätöksessä ei myöskään täsmennetä tuotteita, jotka voivat kuulua ”niihin liittyvän materiaalin” luokkaan. Tämä päätös koskee näin ollen hyvin suurta määrää tuotteita. Kuten kantajat väittävät, niinkin erilaiset tuotteet kuin puhelinjohdot, suurjännitekaapelit, kotitalouksien sähkönjakelukaapelit tai kodinkoneiden kytkentäjohdot voisivat kuulua ”sähkökaapeleiden” yleiseen luokkaan. Lisäksi muuntajien, katkaisimien tai sähkömittarien kaltaiset tuotteet voisivat kuulua sähkökaapeleihin liittyvän materiaalin yleiseen luokkaan. Kuten kantajat edelleen korostavat, nämä perustelut voisivat pitää sisällään kaiken sellaisen yrityksen toiminnan, joka valmistaa sähkön johtamiseen tarkoitettuja kaapeleita, vaikka tätä toimintaa voisi olla hyvin erilaisilla aloilla.

53 On syytä todeta, että kun komissio on viitannut tarkastuspäätöksessä kaikkiin sähkökaapeleihin ja kaikkeen niihin liittyvään materiaaliin, se on täyttänyt velvollisuutensa rajata tutkimuksensa kohde, toisin kuin kantajat väittävät.

54 Vaikka tarkastuspäätöksen 1 artiklassa ja perusteluissa hyväksytyt muotoilut olisivat voineet olla vähemmän moniselitteiset, kantajat ovat voineet niiden perusteella määritellä yhteistyövelvollisuutensa laajuuden. Kantajien on täytynyt ymmärtää, että tarkastuspäätöksessä ei jätetty ulkopuolelle muita kuin tässä päätöksessä nimenomaisesti mainittuja sähkökaapeleita ja että niiden oli lähtökohtaisesti toimitettava komissiolle kaikki pyydetyt tiedot kaikista sähkökaapeleista ja materiaalista, jota tavallisesti myydään näiden kaapeleiden kanssa tai joka on tarkoitettu lisäkäyttöön. Tarkastuspäätöksen sanamuodon perusteella kantajat saattoivat päätellä, että niiden vastustaessa sitä, että komissio saa tai pyytää niitä toimittamaan asiakirjoja näistä tuotteista, niille voidaan määrätä seuraamus asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 1 kohdan nojalla.

55 Tarkastuspäätöksessä rajataan myös tutkimuksen kohde, jonka suhteen unionin yleinen tuomioistuin voi tarvittaessa tutkia, oliko komissiolla päätöksentekovaiheessa riittävän painavia syitä, jotka oikeuttivat puuttumisen kantajien yksityisen toiminnan piiriin niiden koko toiminnan osalta.

56 Tarkastuspäätöksen täsmällisyyttä tarkastuksen kohteena olevien tuotteiden rajaamisen osalta ei voida kyseenalaistaa, toisin kuin kantajat väittävät, koska komissio on ennen tarkastuspäätöstä tekemissään päätöksissä ja erityisesti yrityskeskittymän julistamisesta yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi 19.7.2000 tekemässään päätöksessä (asia COMP/M.1882 – Pirelli/BICC) (EUVL 2003, L 70, s. 35) erottanut useita erillisiä markkinoita tutkimuksen kohteena olleista tuotteista, eli yhtäältä erittäin suurelle jännitteelle tarkoitettujen kaapeleiden ja suurjännitekaapeleiden markkinat ja toisaalta pienjännitekaapeleiden ja keskijännitekaapeleiden markkinat. Komission oli määriteltävä tämän yrityskeskittymien valvonnasta 21.12.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 (EYVL L 395, s. 1), sellaisena kuin se oli muutettuna kyseisen päätöksen tekemisen ajankohtana, 8 artiklan 2 kohdan nojalla tehdyn päätöksen taustalla olleen yrityskeskittymän kohteena olleet markkinat täsmällisesti, koska sen oli tutkittava tämän säännöksen mukaisesti, saattoiko kyseinen keskittymä johtaa sellaisen määräävän markkina-aseman luomiseen tai vahvistamiseen, joka voi olennaisesti estää toimivan kilpailun yhteismarkkinoilla tai niiden merkittävällä osalla. Kuten edellä 44 kohdassa on todettu, komissiolla ei sitä vastoin ole velvollisuutta rajata täsmällisesti tutkimuksensa kohteena olevia markkinoita asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan nojalla tehdyssä päätöksessä.

57 Mikään ei myöskään estä katsomasta, että yhdellä ainoalla kilpailusääntöjen rikkomisella tai toisiinsa liittyvillä rikkomisilla voisi olla vaikutuksia erillisille tuotemarkkinoille ja että ne voisivat olla komission saman tutkimuksen kohteena ainakin siinä vaiheessa, kun se tekee päätöksen asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan nojalla.

58 Se, ovatko tarkastajat suorittaneet kantajien väittämällä tavalla rajoittamattoman laaja-alaisen etsinnän Nexans Francen toimitiloissa, riippuu siitä, onko komissiolla ollut tarkastuspäätöksen tekoajankohtana riittävän painavia syitä, jotka oikeuttivat puuttumisen kantajien yksityisen toiminnan piiriin kaikkien sähkökaapeleiden osalta, ja tämä kysymys on siis tutkittava toisen väitteen yhteydessä.

59 Ensimmäinen väite on näin ollen hylättävä.

Toinen väite, jonka mukaan komissiolla oli riittävän painavia syitä epäillä kantajien rikkoneen kilpailusääntöjä ainoastaan merenalaisten suurjännitekaapeleiden alalla

60 Kantajat väittävät, että komission hallussa olleet tiedot koskivat mahdollista kilpailua rajoittavaa käyttäytymistä ainoastaan merenalaisten kaapeleiden alalla. Tämän vahvistaa kantajien mukaan yhtäältä se, että komission saavuttua tarkastusta varten Nexans Francen toimitiloihin 28.1.2009 se pyysi saada tavata tiettyjä tällä alalla työskenteleviä Nexans Francen työntekijöitä, ja toisaalta komission tarkastuksen jälkeen julkaiseman lehdistötiedotteen sisältö. Komissio on huolimatta siitä, että sillä oli hallussaan erityisiä tietoja, laajentanut kohtuuttomasti tarkastuksen kohdetta ja tarkoitusta ja suorittanut rajoittamattoman laaja-alaisen etsinnän tämän yrityksen tiloissa.

61 Komissio vetoaa siihen, että yrityksellä, jolle asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan nojalla tehty päätös on osoitettu, on velvollisuus tehdä yhteistyötä sen kanssa paitsi tarkastuksen kohteen osalta, toisin sanoen päätöksessä mainittujen tuotteiden tai palvelujen osalta, myös yrityksen koko toiminnan osalta. Lisäksi komissio väittää, että sillä oli riittävän painavia syitä määrätä kaikkiin sähkökaapeleihin ja näihin kaapeleihin liittyvään materiaaliin kohdistuva tarkastus.

62 Kuten komissio toteaa, sen tutkintavaltuudet vesittyisivät, jos sen olisi tyydyttävä pyytämään saada käyttöönsä sellaisia asiakirjoja, jotka se kykenisi ennakolta täsmällisesti yksilöimään. Tällainen oikeus merkitsee päinvastoin mahdollisuutta etsiä sellaisia erilaisia tietolähteitä, jotka eivät vielä ole tiedossa tai joita ei ole kokonaan yksilöity. Ilman tällaista mahdollisuutta komission olisi mahdotonta hankkia tarkastuksen kannalta tarpeellisia tietolähteitä, jos asianomaiset yritykset kieltäytyvät yhteistyöstä tai jarruttavat menettelyä (edellä 41 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Hoechst v. komissio, tuomion 27 kohta ja asia T-59/99, Ventouris v. komissio, tuomio 11.12.2003, Kok., s. II-5257, 122 kohta).

63 Käyttäessään tätä mahdollisuutta etsiä erilaisia tietolähteitä, jotka eivät vielä ole tiedossa tai joita ei ole kokonaan yksilöity, komissio voi tutkia asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan nojalla tehdyn päätöksen adressaattina olevan yrityksen liikeasiakirjoja siitä huolimatta, ettei se tiedä, liittyvätkö ne tässä päätöksessä tarkoitettuun toimintaan, tarkistaakseen asian laidan ja estääkseen sen, että kyseinen yritys salaa komissiolta tutkinnan kannalta merkityksellisiä todisteita sillä varjolla, että ne eivät kuulu sen kohteeseen.

64 Edellä esitetystä riippumatta silloin, kun komissio suorittaa tarkastuksen yrityksen toimitiloissa asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan nojalla, sen on kuitenkin rajoitettava tutkimuksensa tämän yrityksen toimintaan, joka liittyy tarkastusta koskevassa päätöksessä mainittuihin aloihin, ja todettuaan tutkinnan seurauksena, että jokin asiakirja tai tieto ei liity tähän toimintaan, sen on pidätyttävä käyttämästä sitä tutkimuksessaan.

65 Jos tämä rajoitus ei koskisi komissiota, sillä olisi käytännössä mahdollisuus aina, kun se voi jonkin käytettävissään olevan tiedon perusteella epäillä yrityksen rikkoneen kilpailusääntöjä toimintansa määrätyllä alalla, suorittaa tarkastus koko toiminnan osalta voidakseen viime kädessä paljastaa kaiken sellaisen kilpailusääntöjen rikkomisen, johon tämä yritys on voinut syyllistyä, mikä ei sovi yhteen demokraattisessa yhteiskunnassa perusoikeutena taatun oikeussubjektien yksityisen toiminnan piirin suojan kanssa.

66 Komission velvollisuudella ilmoittaa tarkastuksen tarkoitus ja kohde asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan nojalla tehdyissä päätöksissä olisi pelkästään muodollinen tavoite, jos se määriteltäisiin komission esittämällä tavalla. Oikeuskäytäntö, jonka mukaan tämän velvollisuuden tarkoituksena on antaa asianomaisille yrityksille mahdollisuus määritellä yhteistyövelvollisuutensa laajuus, sivuutettaisiin, jos tämä velvollisuus ulotettaisiin systemaattisesti kaikkeen asianomaisten yritysten toimintaan.

67 Esillä olevassa asiassa on näin ollen katsottava, että komissiolla täytyi tarkastuspäätöksen tehdäkseen olla riittävän painavia syitä, jotka oikeuttivat tarkastuksen suorittamisen kantajien tiloissa niiden kaiken sähkökaapeleita ja näihin kaapeleihin liittyvää materiaalia koskevan toiminnan osalta.

68 Kannekirjelmässään kantajat vetoavat kahteen seikkaan tukeakseen väitettään, jonka mukaan komissiolla oli tietoja mahdollisesta kilpailua rajoittavasta käyttäytymisestä ainoastaan merenalaisten suurjännitekaapeleiden alalla. Ne väittävät, että komissio oli 3.2.2009 antamassaan lehdistötiedotteessa ilmoittanut suorittaneensa tarkastuksia vain tällaisia kaapeleita valmistavien valmistajien tiloissa. Ne väittävät myös, että tarkastuksen aikana komissio oli kiinnostunut tietyistä tällä alalla työskentelevistä Nexans Francen työntekijöistä.

69 Jättäessään kannekirjelmänsä unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon kantajat eivät olleet saaneet tutustua tietoihin, jotka komissiolla oli käytettävissään tarkastuspäätöksen tekoajankohtana ja joihin sen epäilyt perustuivat. Komissio ei myöskään ollut velvollinen toimittamaan niille näitä tietoja (ks. vastaavasti edellä 39 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Dow Chemical Ibérica ym. v. komissio, tuomion 45 ja 51 kohta).

70 Näissä olosuhteissa ei voida edellyttää, että kantajat toimittaisivat edellä 68 kohdassa tarkoitettujen seikkojen lisäksi todisteita väitteelleen, jonka mukaan komissiolla oli käytettävissään tietoja mahdollisesta kilpailua rajoittavasta käyttäytymisestä ainoastaan merenalaisten suurjännitekaapeleiden alalla.

71 Tällainen vaatimus johtaisi käytännössä siihen, että asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan nojalla tehdyn päätöksen adressaattina oleva yritys ei voisi kyseenalaistaa sitä, oliko komissiolla riittävän painavia syitä päätöksen tekemiseen, mikä estäisi unionin yleistä tuomioistuinta valvomasta, ettei kyseinen päätös ole mielivaltainen.

72 Näin ollen on katsottava, että silloin kun asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan nojalla tehdyn päätöksen adressaatteina olevat yritykset esittävät, kuten tässä tapauksessa, joitakin seikkoja kyseenalaistaakseen sen, oliko komissiolla riittävän painavia syitä tällaisen päätöksen tekemiseen, unionin tuomioistuinten on tutkittava nämä syyt ja tarkistettava, että ne ovat riittävän painavia.

73 Vastauksessaan 20.9.2011 toteutettuihin prosessinjohtotoimiin komissio ilmoitti unionin yleiselle tuomioistuimelle tiedot, jotka olivat sen käytettävissä ennen tarkastuspäätöksen tekemistä ja jotka sen mukaan oikeuttivat määräämään tarkastuksen suorittamisesta kantajien tiloissa kaikkien sähkökaapeleiden osalta.

74 Komissio on ensinnäkin todennut tästä, että kantajien kilpailija (jäljempänä sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä pyytänyt yritys) oli 21.11.2008 ilmoittanut sille suullisesti sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa 8.12.2006 annetulla komission tiedonannolla (EUVL C 298, s. 17) käyttöön otetun sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman yhteydessä maanalaisia ja merenalaisia suurjännitekaapeleita koskevasta kartellista, jossa kantajat olivat mukana (jäljempänä epäilty kartelli), sekä ”sopimuksesta [*luottamuksellinen*], joka koski keskijännitekaapeleista tehtyjä sopimuksia”. Tämä viimeksi mainittu sopimus, niin kutsuttu [*luottamuksellinen*], annettiin tiedoksi [*luottamuksellinen*] Bundeskartellamtille (Saksan liittovaltion kilpailuvirasto). Lopulta [*luottamuksellinen*] korvasi aikaisemman ”[*luottamuksellinen*] sopimuksen”, jota kutsuttiin [*luottamuksellinen*] ja joka annettiin tiedoksi [*luottamuksellinen*] Bundeskartellamtille.

75 Komissio liitti 20.9.2011 toteutettuihin prosessinjohtotoimiin antamaansa vastaukseen jäljennöksen [*luottamuksellinen*] kahdesta versiosta vuodelta [*luottamuksellinen*] sekä jäljennöksen [*luottamuksellinen*].

76 Komissio huomautti tämän jälkeen, että tarkastus ei voinut rajoittua maanalaisiin ja merenalaisiin suurjännitekaapeleihin sen vuoksi, että

— [*luottamuksellinen*] koski keskijännitekaapeleita [*luottamuksellinen*] ja [*luottamuksellinen*] koski kaapeleita, jotka oli tarkoitettu jännitteille, jotka voitiin laskea [*luottamuksellinen*] asti

— sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä pyytänyt yritys [*luottamuksellinen*] ei enää kyennyt tarkistamaan [*luottamuksellinen*], oliko keskijännitekaapeleiden osalta tapahtunut [*luottamuksellinen*] kartellitoimintaa

— aikaisemmat komission tutkimukset yrityskeskittymien valvonnassa olivat vahvistaneet, ettei suurjännite-, keskijännite- ja pienjännitekaapeleiden välillä ole tehty selvää ja lopullista eroa (19.7.2000 tehty komission päätös (asia COMP/M.1882 – Pirelli/BICC), 14–32 perustelukappale (ks. edellä 56 kohta); 5.7.2005 tehty komission päätös (asia COMP/M.3836 – Goldman Sachs/Pirelli Cavi e Sistemi Energia/Pirelli Cavi e Sistemi Telecom), 12 ja 13 kohta; 6.1.2006 tehty komission päätös (asia COMP/M.4050 – Goldman Sachs/Cinven/Ahlsell)).

77 Istunnossa komissio täydensi vastaustaan 20.9.2011 toteutettuihin prosessinjohtotoimiin tältä osin. Se totesi, että sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä pyytäneen yrityksen 21.11.2008 sille toimittamien tietojen mukaan epäilty kartelli oli ollut olemassa ainakin vuodesta 2001, ja se oli järjestetty [*luottamuksellinen*] jatkoksi. Sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä pyytänyt yritys oli ilmoittanut sille, ettei se voinut taata, että kyseinen kartelli ei koskenut muita kuin maanalaisia ja merenalaisia suurjännitekaapeleita [*luottamuksellinen*]. Näissä olosuhteissa komissio oli voinut epäillä, että EY 81 artiklaa oli rikottu kaikkien sähkökaapeleiden osalta.

78 Edelleen istunnon aikana kantajat ilmoittivat, että niillä oli vastauksen toimittamisen jälkeen ollut tilaisuus tutustua komission hallinnollisiin asiakirjoihin, joihin kuuluvat [*luottamuksellinen*], [*luottamuksellinen*] ja sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä pyytäneen yrityksen 21.11.2008 antama suullinen lausuma, ja totesivat, että komissio ei voinut epäillä näiden asiakirjojen perusteella,

että epäilty kartelli koski kaikkia sähkökaapeleita. Nämä asiakirjat olivat hyvin vanhoja ja koskivat [*luottamuksellinen*] sopimuksia, jotka oli ilmoitettu kilpailuviranomaiselle ja jotka kilpailuviranomainen oli hyväksynyt. Sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä pyytänyt yritys oli täsmentänyt, ettei se tiennyt kilpailusääntöjen rikkomisesta muiden kaapeleiden kuin maanalaisten ja merenalaisten suurjännitekaapeleiden osalta.

79 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi tarpeelliseksi liittää asiakirja-aineistoon sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä pyytäneen yrityksen lausuman voidakseen tutkia, olivatko komission syyt riittävän painavia. Kuten komissio itse ehdotti vastauksessaan 20.9.2011 toteutettuihin prosessinjohtotoimiin, siltä pyydettiin jäljennöstä tästä lausumasta edellä 21 kohdassa tarkoitetulla asian selvittämistoimella. Huomautukset, jotka asianosaiset esittivät komission syiden painavuudesta sen jälkeen, kun kantajat olivat saaneet oikeuden tutustua tähän lausumaan unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa, eivät poikkea olennaisesti niiden istunnossa esittämistä huomautuksista.

80 Unionin yleinen tuomioistuin pyysi 21.12.2011 toteutetuilla prosessinjohtotoimilla komissiota yksilöimään sen unionin yleiselle tuomioistuimelle toimittamien [*luottamuksellinen*] ja [*luottamuksellinen*] versioiden otteet, jotka olivat yksin tai yhdessä sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä pyytäneen yrityksen 21.11.2008 antaman suullisen lausuman kanssa perusteena sen epäilyille, jotka kohdistuivat kaikkiin sähkökaapeleihin ennen tarkastuspäätöksen tekemistä.

81 Aluksi on todettava, että komission vastauksena tähän pyyntöön yksilöimät otteet, luettuina yhdessä asiakirja-aineistoon liitettyjen [*luottamuksellinen*] ja [*luottamuksellinen*] versioiden sekä komission näistä sopimuksista esittämien huomautusten valossa, osoittavat, että [*luottamuksellinen*] useat yhteisön tuottajat olivat tehneet sopimuksia, jotka oli ilmoitettu Bundeskartellamtille ja jotka koskivat hyvin monenlaisten suurjännite-, keskijännite- ja pienjännitekaapeleiden myyntiä yhteismarkkinoiden ulkopuolella.

82 Nämä sopimukset olivat [*luottamuksellinen*].

83 Kuten komissio väittää, [*luottamuksellinen*] ja [*luottamuksellinen*], eli kyseessä olevista sopimuksista ainoat sopimukset, joita ei ollut rajattu merenalaisiin tai maanalaisiin suurjännitekaapeleihin, olivat sopimuksia, joissa määrättiin [*luottamuksellinen*]. [*luottamuksellinen*]

84 Kuitenkaan [*luottamuksellinen*] ja [*luottamuksellinen*] olemassaolo, jotka ovat vanhoja, julkisia, jäsenvaltion kilpailuviranomaiselle ilmoitettuja sopimuksia ja periaatteessa unionin kilpailusääntöjen mukaisia, ei ole itsessään riittävän painava syy epäillä, että osa näiden sopimusten allekirjoittajista on myöhemmin tehnyt muiden tuottajien kanssa salaisia sopimuksia, jotka ovat näiden sääntöjen vastaisia ja koskevat samoja tuotteita.

85 Tässä yhteydessä on huomattava, että yhdenkään asiakirja-aineistoon sisältyvän seikan perusteella epäiltyä kartellia ei voida yhdistää [*luottamuksellinen*] tai [*luottamuksellinen*], toisin kuin komissio väitti istunnossa. Komission unionin yleiselle tuomioistuimelle toimittamista asiakirjoista ei liioin ilmene, että epäilty kartelli olisi järjestetty näiden sopimusten jatkoksi.

86 Sitä vastoin asiakirja-aineistosta ilmenee ensinnäkin [*luottamuksellinen*].

87 Toiseksi, [*luottamuksellinen*] sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä pyytänyt yritys [*luottamuksellinen*] oli selvästi ilmoittanut 21.11.2008 antamassaan lausumassa, kuten kantajat perustellusti toteavat [*luottamuksellinen*].

88 Kolmanneksi asiakirja-aineistosta ilmenee [*luottamuksellinen*].

89 Tämän jälkeen on todettava, että yrityskeskittymien valvonnasta tehtyihin päätöksiin, jotka komission mukaan osoittavat, ettei sähkökaapeleiden välillä ole tehty selvää eroaa niiden jännitteen voimakkuuden perusteella, kuuluu päätös Pirelli/BICC (ks. edellä 56 kohta). Tämän päätöksen 32 perustelukappaleessa komissio kuitenkin katsoi – toisin kuin vastauksessaan 20.9.2011 toteutettuihin prosessinjohtotoimiin – seuraavaa:

”– – yhtäältä [pienjännite- ja keskijännite]kaapelien ja toisaalta [suurjännitekaapelien ja erittäin suurelle jännitteelle tarkoitettujen] kaapelien tuotanto ja myynti muodostavat kahdet eri markkinat. Ensinnäkin näihin tuotteisiin ei liity kysynnän korvattavuutta. Toiseksi pienemmän jännitealueen tuotannosta suuremman jännitealueen tuotantoon siirtymisestä aiheutuvat kustannukset ja siihen kuluva aika ovat huomattavat. Kolmanneksi tarjonnan rajallisella korvattavuudella ei ole vastaavaa vaikutusta kuin (puuttuvalla) kysynnän korvattavuudella. – – Lopuksi voidaan todeta, että yhtäältä pien- ja keskijännitteelle ja toisaalta suuremmalle jännitealueelle [suurjännitteelle ja erittäin suurelle jännitteelle] tarkoitetut tuotteet on erotettava toisistaan niiden kysyntään ja tarjontaan vaikuttavien erilaisten kilpailuolosuhteiden vuoksi. Komissio katsoo kuitenkin, ettei ole olemassa riittävästi todisteita väitteelle, jonka mukaan [erittäin suurelle jännitteelle tarkoitetut] nestekaapelit muodostavat eri markkinat kuin sellaiset [erittäin suurelle jännitteelle tarkoitetut] kaapelit, jotka on valmistettu käyttämällä muita tekniikoita (pääasiassa [silloitettua polyeteenieristystä]), sillä kaikki tuottajat ja suurin osa eurooppalaisista asiakkaista katsovat näiden kaapeleiden olevan keskenään korvattavissa.”

90 Tästä päätöksestä ilmenee näin ollen, että – toisin kuin komissio väitti vastauksessaan 20.9.2011 toteutettuihin prosessinjohtotoimiin – komissio oli päätynyt katsomaan ennen tarkastuspäätöksen tekemistä, että suurjännite-, keskijännite- ja pienjännitekaapeleiden välillä oli merkittäviä eroja.

91 Näissä olosuhteissa on katsottava, että komissio ei ole näyttänyt, että sillä olisi ollut riittävän painavia syitä määrätä tarkastusta kaikkien sähkökaapeleiden ja näihin kaapeleihin liittyvän materiaalin osalta.

92 Tämän johtopäätöksen, joka perustuu yksinomaan komission tarkastuspäätöstä tehdessä käytettävissä olleiden tietojen tarkasteluun, vahvistaa yhtäältä komission itsensä vastauskirjelmänsä 36 kohdassa esittämä toteamus, jonka mukaan kantajat saattoivat tarkastuspäätöksen sanamuodon perusteella ymmärtää, että tarkastus ei koskisi ”mitä tahansa sähkökaapeleita”, ja toisaalta se, että komissio myöntää rajanneensa toimenpiteensä tarkastuksen aikana tutkimuksiin, jotka koskivat tarkastuspäätöksessä esimerkkeinä mainittuja sähkökaapelityyppejä.

93 Sitä vastoin on katsottava, että komissiolla oli ennen tarkastuspäätöksen tekemistä riittävän painavia syitä määrätä tarkastuksesta, joka koskee merenalaisia ja maanalaisia suurjännitekaapeleita ja näihin kaapeleihin liittyvää materiaalia.

94 Näin ollen esillä oleva kanneperusteen osa on hyväksyttävä siltä osin kuin se koskee muita sähkökaapeleita kuin merenalaisia ja maanalaisia suurjännitekaapeleita sekä näihin muihin kaapeleihin liittyvää materiaalia. Muilta osin se on hylättävä.

Toinen osa, joka koskee tarkastuspäätöksen kohtuuttoman laajaa maantieteellistä ulottuvuutta

95 Kantajat väittävät, että ainoa tarkastuspäätöksessä oleva viittaus tutkimuksen maantieteelliseen ulottuvuuteen on toteamus, jonka mukaan tässä päätöksessä tarkoitetut sopimukset ja/tai yhdenmukaistetut menettelytavat ovat ”todennäköisesti maailmanlaajuisia”. Tarkastuspäätöksessä ei todeta, että tietyt unionin ulkopuolella sijaitsevat hankkeet voisivat vaikuttaa yhteismarkkinoihin, mikä on ainoa tilanne, jossa näihin hankkeisiin voitaisiin soveltaa EY 81 artiklaa. Merenalaisia suurjännitekaapeleita koskevat hankkeet ovat sitä paitsi hyvin paikallisia. Komissio on kuitenkin ottanut jäljennöksiä asiakirjoista, jotka koskevat Lähi-idässä tai Aasiassa kehitettyjä hankkeita. Tämä menettely on niiden mukaan ”erityisen vahingollista”, kun otetaan huomioon eri kilpailuviranomaisten välisen yhteistyön taso. Nexans France on nimenomaisesti varannut oikeuden lausua siitä, koskiko

tarkastuspäätös näitä asiakirjoja, mutta koska se ei tunne tutkimuksen tarkkaa sisältöä, se ei ole voinut määritellä yhteistyövelvollisuutensa laajuutta. Tällä loukataan kantajien perusoikeuksia, mukaan luettuna niiden puolustautumisoikeuksia, niiden oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, oikeutta olla myötävaikuttamatta oman syyllisyytensä toteamiseen ja syyttömyysolettamaa.

96 Komissio kiistää kantajien väitteet.

97 Toisin kuin kantajat väittävät, todetessaan, että epäillyt sopimukset ja/tai yhdenmukaistetut menettelytavat ovat ”todennäköisesti maailmanlaajuisia”, komissio on kuvannut yksityiskohtaisesti epäillyn kartellin toimintapiirin. Tarkastuspäätöksen täsmällisyyttä komission epäilemien mahdollisten kilpailuoikeuden rikkomisten maantieteellisen ulottuvuuden osalta on näin ollen pidettävä riittävänä.

98 Kantajien lausumia on kuitenkin mahdollista tulkita siten, että ne eivät arvostele komissiota epäillyn kartellin maantieteellisen ulottuvuuden liian epämääräisestä yksilöimisestä vaan siitä, että tarkastuspäätöksen soveltamisalaan on ylipäänsä mahdollista sisällyttää yhteismarkkinoiden ulkopuolella sijaitsevia paikallisia maantieteellisiä markkinoita koskevia asiakirjoja täsmentämättä syitä, joiden vuoksi asianomaisen yrityksen menettelytapa näillä markkinoilla voisi vääristää kilpailua yhteismarkkinoilla.

99 Asetuksen N:o 1/2003 nimi itsessään osoittaa, että komissiolle tällä asetuksella annettujen toimivaltuuksien tarkoituksena on EY 81 ja EY 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpano. Näissä kahdessa määräyksessä kielletään yritysten määrätyt menettelytavat, jotka ovat omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja joiden tarkoituksena on estää, rajoittaa tai vääristää kilpailua yhteismarkkinoilla tai joista seuraa, että kilpailu estyy, rajoittuu tai vääristyy yhteismarkkinoilla. Näin ollen komissio voi käyttää tarkastusvaltuuksiaan ainoastaan tällaisten menettelytapojen paljastamiseen. Komissio ei voi siten suorittaa tarkastusta yrityksen toimitiloissa, jos se epäilee sellaisen sopimuksen ja/tai yhdenmukaistetun menettelytavan olemassaoloa, jonka vaikutukset tuntuvat yksinomaan yhteismarkkinoiden ulkopuolella sijaitsevilla yksillä tai useammilla markkinoilla. Mikään ei sitä vastoin estä sitä, että se tutkii näitä markkinoita koskevia asiakirjoja paljastaakseen menettelytapoja, jotka ovat omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja joiden tarkoituksena on estää, rajoittaa tai vääristää kilpailua yhteismarkkinoilla tai joista seuraa, että kilpailu estyy, rajoittuu tai vääristyy yhteismarkkinoilla.

100 Esillä oleva kanneperusteen osa on näin ollen hylättävä.

101 Kaiken edellä esitetyn perusteella tarkastuspäätöksen kumoamista koskeva vaatimus on hyväksyttävä siltä osin kuin se koskee muita sähkökaapeleita kuin merenalaisia ja maanalaisia suurjännitekaapeleita sekä näihin muihin kaapeleihin liittyvää materiaalia, ja muilta osin se on hylättävä.

2. *Riidanalaisten toimien kumoamista koskevat vaatimukset*

Tutkittavaksi ottaminen

Kantajien vastaukseen liitetyn oikeudellisen lausunnon tutkittavaksi ottaminen

102 Komissio väittää, että kantajien vastaukseen liitetty oikeudellinen lausunto, jolla pyritään tukemaan kantajien perusteluja riidanalaisten toimien kumoamista koskevien vaatimusten tutkittavaksi ottamisesta (toinen ja kolmas vaatimus), on jätettävä tutkimatta. Se esittää kaksi oikeudenkäyntiväitettä, joista ensimmäinen perustuu 5.7.2007 annettujen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaajan ohjeiden (EUVL L 232, s. 1) 5 artiklan 3 ja 7 kohdan noudattamatta jättämiseen ja toinen siihen, että riidanalainen lausunto ei tue kantajien vastauksessa nimenomaisesti esitettyjä perusteluja ja sisältää selityksiä, joita ole otettu vastaukseen.

– Ensimmäinen oikeudenkäyntiväite, joka perustuu unionin yleisen tuomioistuimen kirjaajan ohjeiden 5 artiklan 3 ja 7 kohdan noudattamatta jättämiseen

103 Komissio toteaa, että unionin yleisen tuomioistuimen kirjaajan ohjeiden 5 artiklan 3 ja 7 kohdassa kielletään kantajia toimittamasta oikeudenkäyntiasiakirjoja muille henkilöille kuin heidän asianajajilleen. Riidanalaisen lausunnon laatijat, jotka eivät ole kantajien asianajajia, ovat kuitenkin tutustuneet vastineeseen.

104 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaajan ohjeiden 5 artiklan 3 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Unionin yleisessä tuomioistuimessa käsiteltävän asian asianosaisten asianajajat ja asiamiehet ja heidän asianmukaisesti valtuuttamansa henkilöt voivat tutustua kirjaamossa asiaa koskevaan alkuperäiseen asiakirjavihkoon, unionin yleiselle tuomioistuimelle esitetyt hallinnolliset asiakirjat mukaan lukien, ja he voivat pyytää jäljennöksiä tai otteita oikeudenkäyntiasiakirjoista ja rekisteristä.

_ _”

105 Lisäksi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaajan ohjeiden 5 artiklan 7 kohta kuuluu seuraavasti:

”Luonnollinen tai yksityis- tai julkisoikeudellinen oikeushenkilö, joka ei ole asianosainen, ei voi tutustua asiaa koskevaan asiakirjavihkoon tai oikeudenkäyntiasiakirjoihin, jollei unionin yleisen tuomioistuimen presidentti tai, mikäli asia on vielä vireillä, tuomioistuimen asiaa käsittelevän kokoonpanon puheenjohtaja nimenomaisesti anna siihen lupaa asianosaisia kuultuaan. Tämä lupa voidaan antaa ainoastaan kirjallisesta hakemuksesta, jossa on oltava yksityiskohtaiset perustelut laillisesta intressistä tutustua asiakirjoihin.”

106 Esillä olevassa riidanalaisen lausunnon on allekirjoittanut kaksi henkilöä, joista on ilmoitettu ainoastaan heidän nimensä. Asiakirja-aineistosta ei ilmene, että nämä kaksi henkilöä olisivat asianajajia. Kuten komissio korostaa, lausunnon allekirjoittajat eivät kuulu kantajien valtuuttamiin asianajajiin, jotka voivat edustaa niitä tässä asiassa unionin yleisessä tuomioistuimessa, eikä asiakirja-aineistosta ilmene, että nämä asianajajat olisivat asianmukaisesti valtuuttaneet heidät tutkimaan asiakirja-aineistoa. Kyseisen lausunnon allekirjoittajilla on ollut tilaisuus tutustua vastineeseen, koska he viittaavat siihen useita kertoja, minkä kantajat ovat vahvistaneet istunnossa.

107 Sillä perusteella, että riidanalaisen lausunnon laatijat eivät ole asianosaisten asianajajia tai henkilöitä, jotka nämä olisivat asianmukaisesti valtuuttaneet tutustumaan asiakirja-aineistoon, ei voida kuitenkaan katsoa heidän olevan kolmansia osapuolia, joilla ei ole oikeutta tutustua asiakirja-aineistoon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaajan ohjeiden 5 artiklan 3 ja 7 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

108 Näitä määräyksiä, joiden pääasiallisena tarkoituksena on määrätä oikeudesta tutustua asiakirja-aineistoon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa, on tulkittava niiden tarkoituksen valossa. Ne heijastavat hyvän oikeudenhoidon periaatetta, jonka mukaan asianosaisilla on oikeus puolustaa intressejään ilman, että ulkopuoliset puuttuvat asiaan, ja joka edellyttää, että asianosainen, jolle annetaan tiedonsaantioikeus toisten asianosaisten oikeudenkäyntiasiakirjoista, käyttää tätä oikeutta vain puolustautuakseen omassa asiassaan, mutta ei mihinkään muuhun tarkoitukseen (ks. vastaavasti ja analogisesti asia T-174/95, Svenska Journalistförbundet v. neuvosto, tuomio 17.6.1998, Kok., s. II-2289, 135–137 kohta ja asia T-345/05 R, V v. parlamentti, määräys 16.3.2007, 70 ja 71 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Tästä syystä unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että se, että asianosainen paljastaa oikeudenkäyntiasiakirjoja kolmansille henkilöille tilanteessa, jossa näitä asiakirjoja ei ollut toimitettu tämän asianosaisen puolustautumista varten, merkitsee oikeudenkäynnin väärinkäyttöä (ks. vastaavasti em. asia Svenska Journalistförbundet v. neuvosto, tuomion 139 kohta).

109 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaajan ohjeiden 5 artiklan 3 ja 7 kohta eivät sitä vastoin ole esteenä sille, että asianosainen antaa asiantuntijan tutustua oikeudenkäyntiasiakirjaan, kun tutustumisen tarkoituksena on helpottaa kyseisen asiantuntijan asiakirjan laatimista tämän asianosaisen puolustautumista varten ja kun sitä käytetään ainoastaan oikeudenkäyntiä varten.

110 Edellä esitetyn perusteella komission ensimmäinen oikeudenkäyntiväite on hylättävä.

– Toinen oikeudenkäyntiväite, jonka mukaan riidanalainen lausunto ei tue kantajien vastauksessa nimenomaisesti esitettyjä perusteluja ja sisältää selityksiä, joita ei ole otettu vastaukseen

111 Komissio väittää, että riidanalainen lausunto voidaan ottaa huomioon vain siltä osin kuin se tukee kantajien vastauksessa nimenomaisesti esitettyjä perusteluja. Lausunnossa esitetään oikeudelliset perustelut tutkittavaksi ottamisesta sen sijaan, että siinä tuettaisiin tai täydennettäisiin vastauksessa nimenomaisesti mainittuja tosiseikkoja tai oikeudellisia seikkoja. Lisäksi siinä esitetään perusteluja, jotka eivät sisälly vastaukseen.

112 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ja työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kanteessa on mainittava riidan kohde ja yhteenveto seikoista, joihin kanne perustuu. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on, että ne olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, käyvät ilmi ainakin pääpiirteittäin itse kannekirjelmän tekstistä, kunhan ne on esitetty johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi. Vaikka kannekirjelmän tekstiosaa voidaan tukea ja täydentää tietyiltä osin viittaamalla kannekirjelmän liitteenä olevien asiakirjojen kohtiin, sillä, että viitataan yleisluonteisesti muihin asiakirjoihin, vaikka ne olisivat kannekirjelmän liitteinä, ei voida korjata sitä, että itse kannekirjelmässä ei ole mainittu olennaisia oikeudellisia perusteita ja perusteluja, jotka siinä on edellä mainittujen määräysten mukaan mainittava. Unionin yleisen tuomioistuimen asiana ei myöskään ole etsiä ja tunnistaa liitteistä oikeudellisia perusteita ja perusteluja, joihin kanteen voitaisiin katsoa perustuvan, koska liitteillä on puhtaasti todistuksellinen ja välineellinen tehtävä (ks. asia T-201/04, Microsoft v. komissio, tuomio 17.9.2007, Kok., s. II-3601, 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

113 Tämä perussäännön 21 artiklan ja työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan tulkinta koskee myös kantajan sellaisen vastauskirjelmän tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, jolla on saman työjärjestyksen 47 artiklan 1 kohdan mukaisesti tarkoitus täydentää kannekirjelmää (edellä 112 kohdassa mainittu asia Microsoft v. komissio, tuomion 95 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

114 Esillä olevassa asiassa riidanalaiseen lausuntoon on viitattu vain kaksi kertaa kantajien vastauksessa. Ensinnäkin kantajien vastauksessa todetaan muita selityksiä esittämättä, että riidanalaisen lausunnon laatijoiden toisen ja kolmannen vaatimuksen tutkittavaksi ottamista koskevan kysymyksen tarkastelun päätteeksi tekemä johtopäätös on sama, joka on esitetty kantajien vastauksessa, mainitsematta, missä tämän 13 sivun pituisen liitteen nimenomaisissa kohdissa siihen viitataan. Tämän jälkeen vastauksessa todetaan riidanalaisen lausunnon tukevan lausumaa, jonka mukaan oikeus olla todistamatta itseään vastaan ja suoja sellaisia toimenpiteitä vastaan, joilla puututaan mielivaltaisesti kenen tahansa henkilön yksityisen toiminnan piiriin, ovat yhteisön oikeuden yleisiin periaatteisiin kuuluvia perusoikeuksia. Näin ollen riidanalainen lausunto on otettava huomioon ainoastaan tämän viimeksi mainitun maininnan osalta (ks. vastaavasti asia T-151/01, Duales System Deutschland v. komissio, tuomio 24.5.2007, Kok., s. II-1607, 78 ja 81 kohta).

Riidanalaisten toimien kumoamista koskevien vaatimusten tutkittavaksi ottaminen

115 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 230 artiklassa tarkoitettuja, kumoamiskanteen kohteeksi kelpaavia toimia ovat sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok., s. 2639, Kok. Ep. VI, s. 231, 9 kohta ja yhdistetyt asiat T-10/92-T-12/92 ja T-15/92, Cimenteries CBR ym. v. komissio, tuomio 18.12.1992, Kok., s. II-2667, Kok. Ep. XIII, s. II-99, 28 kohta).

116 Lähtökohtaisesti menettelyn kuluessa tehdyt toimenpiteet, joilla valmistellaan lopullista päätöstä, eivät näin ollen ole kannekelpoisia toimia. Oikeuskäytännöstä ilmenee kuitenkin, että myös valmistelun kuluessa toteutetut toimet, jotka muodostavat itsessään lopullisen päätepisteen erityiselle menettelylle, joka on eri kuin se, jonka päätteeksi komissio tekee pääasiaa koskevan päätöksen, ja joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi, ovat kannekelpoisia toimia (edellä 115 kohdassa mainittu asia IBM v. komissio, tuomion 10 ja 11 kohta ja yhdistetyt asiat T-213/01 et T-214/01, Österreichische Postsparkasse ja Bank für Arbeit und Wirtschaft v. komissio, tuomio 7.6.2006, Kok., s. II-1601, 65 kohta).

117 Komissio väittää, että riidanalaisten toimien kumoamista koskevat vaatimukset on jätettävä tutkimatta. Sen mukaan nämä toimet ovat pelkkiä tarkastuspäätöksen täytäntöönpanotoimia, eikä niillä muuteta kantajien oikeusasemaa selvästi.

118 Kantajat väittävät, että riidanalaisilla toimilla on muutettu huomattavasti niiden oikeusasemaa ja että ne ovat vaikuttaneet vakavasti ja peruuttamattomasti niiden yksityisyyden suojaa ja puolustautumista koskeviin perusoikeuksiin. Näin ollen niitä täytyisi pitää kannekelpoisina toimina. Koska näistä toimista ei ensinnäkään ole määrätty tarkastuspäätöksessä, ne eivät voi olla sen täytäntöönpanotoimia. Toiseksi kantajat väittävät, että toimenpiteen muodolla ei ole merkitystä arvioitaessa, onko sillä sitovia oikeusvaikutuksia. Riidanalaiset toimet velvoittavat kantajia, joiden on noudatettava niitä välttääkseen niille mahdollisesti määrättävän sakon korottamisen tai jopa tällaisten seuraamusten määräämisen. Nämä toimet muistuttavat siten asetuksen N:o/2003 18 artiklan 3 kohdan nojalla laadittua tietojensaantipyyntöä, ja tässä säännöksessä säädetään nimenomaisesti tällaisten toimenpiteiden kannekelpoisuudesta. Kolmanneksi kantajat väittävät, että riidanalaiset toimet ovat vaarantaneet kantajien mahdollisuuden puolustautua muissa tuomioistuimissa käsiteltävissä kilpailuasioissa. Neljänneksi ne toteavat, että päätöksellä ottaa kopioita C:n tietokoneen eri tiedostoista ja kiintolevystä on ollut oikeusvaikutuksia, sillä nämä tallennusalustat sisältävät yksityisyyden suojan ja kirjesalaisuuden piiriin kuuluvia yksityisiä tietoja, kuten sähköpostiviestejä, osoitteita jne.

119 Aluksi on todettava, että riidanalaiset toimet ovat menettelyn kuluessa tehtyjä toimenpiteitä, joilla ainoastaan valmistellaan komission EY 81 artiklan 1 kohdan nojalla tekemää lopullista päätöstä. Näiden toimien nojalla komissio on kopioinut tiettyjä tarkastuksen kuluessa löydettyjä tiedostoja ja saanut selvityksiä niin ikään tarkastuksen kuluessa löydetyistä nimenomaisista asiakirjoista sellaisten tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen olemassaolon ja merkityksen tutkimiseksi, joista sillä jo oli tietoja, eli epäillyn kartellin tutkimiseksi, jotta se voisi tarvittaessa valmistella lopullista päätöstä tästä tilanteesta.

120 Asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 2 kohdan c ja e alakohdasta ilmenee, että sekä jäljennösten tai otteiden ottaminen saman asetuksen 20 artiklan 4 kohdan nojalla määrätyn tarkastuksen kohteena olevan yrityksen liikeasiakirjoista riippumatta siitä, missä muodossa ne on tallennettu, että tarkastuksen kohteeseen ja tarkoitukseen liittyvien selvitysten pyytäminen asiakirjoista tämän yrityksen työntekijöiltä tai edustajilta ovat tarkastusta koskevan päätöksen täytäntöönpanotoimenpiteitä. Tarkastuspäätöksessä itsessään määrättiin, että Nexans Francen oli annettava tarkastajille oikeus ottaa jäljennöksiä sen liikeasiakirjoista ja annettava heille tarkastuspaikalla ”tarkastuksen kohteeseen ja tarkoitukseen liittyvät selvitykset” (ks. edellä 3 kohta).

121 Kuten komissio perustellusti toteaa, asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan nojalla määrätty tarkastus edellyttää, että valikoima asiakirjoja otetaan tutkittavaksi ja tarvittaessa kopioidaan ja että kyseisten yritysten työntekijöille tai edustajille esitetään valikoima tarkastuksen kohteeseen ja tarkoitukseen liittyviä kysymyksiä. Näiden yritysten on kuitenkin annettava komissiolle oikeus ottaa jäljennöksiä näistä asiakirjoista ja työntekijöilleen ja edustajilleen oikeus antaa pyydetyt selvitykset nimenomaan tarkastusta koskevan päätöksen nojalla eikä jonkin muun tarkastuksen kuluessa toteutetun erillisen toimen nojalla.

122 Asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan 3 kohdan ja 20 artiklan 2 kohdan c ja e alakohdan vertailun perusteella voidaan myös katsoa, että jäljennösten ottaminen asiakirjoista ja selvitysten pyytäminen tarkastusten aikana ovat tarkastusta koskevan päätöksen täytäntöönpanotoimenpiteitä.

123 Näin on ensinnäkin siksi, että asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan 3 kohdan mukaan tämän säännöksen nojalla yrityksille osoitetuista tietojensaantipyynnöistä voidaan nostaa itsenäinen kanne. Sitä vastoin asetuksessa N:o 1/2003 ei todeta mitään tarkastusten kuluessa pyydettyjen selvitysten ja niiden aikana otettujen jäljennösten osalta.

124 Toiseksi asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan 1 ja 3 kohdasta ilmenee, että komissio voi näiden säännösten nojalla vaatia yrityksiä ja yritysten yhteenliittymiä toimittamaan kaikki tarvittavat tiedot. Sitä vastoin kyseisen asetuksen 20 artiklan 2 kohdan e alakohdan nojalla komissio voi pyytää ainoastaan tarkastuksen kohteeseen ja tarkoitukseen liittyviä selvityksiä tosiseikoista ja asiakirjoista.

125 Näin ollen on katsottava, että kutakin asiakirjan kopioimista ja kunkin kysymyksen esittämistä tarkastuksen kuluessa ei voida pitää päätöksestä, jonka nojalla tarkastus on määrätty, erotettavissa olevina toimina vaan tämän päätöksen täytäntöönpanotoimenpiteinä.

126 On vielä korostettava komission tavoin, ettei se voisi määrätä kantajille seuraamuksia sillä perusteella, että ne olisivat kieltäytyneet antamasta lupaa kyseisten asiakirjojen kopioimiseen ja täydellisen vastauksen antamiseen tarkastajien C:lle esittämiin kysymyksiin, tekemättä asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan mukaista päätöstä. Tästä päätöksestä, joka on tarkastuspäätöksestä sekä EY 81 artiklan 1 kohdan nojalla tehtävästä lopullisesta päätöksestä erillinen, voitaisiin nostaa kanne, jonka perusteella unionin yleisen tuomioistuimen olisi tutkittava, ovatko kyseisten asiakirjojen kopioiminen sekä komission pyytämien selvitysten saaminen riidanalaisten toimien nojalla vaikuttaneet kantajien yksityisyyden suojaa ja puolustautumista koskeviin perusoikeuksiin, kuten nämä väittävät.

127 Tukeakseen väitettään, jonka mukaan riidanalaisilla toimilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajien etuihin muuttaen niiden oikeusasemaa selvästi, ja jonka mukaan nämä toimet toissijaisesti muodostavat itsessään edellä 116 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla lopullisen päätepisteen erityiselle menettelylle, joka on eri kuin se, jonka päätteeksi komissio tekee pääasiaa koskevan päätöksen, kantajat vetoavat asiassa 155/79, AM & S Europe vastaan komissio, 18.5.1982 annettuun tuomioon (Kok., s. 1575, Kok. Ep. VI, s. 427) ja yhdistetyissä asioissa T-125/03 ja T-253/03, Akzo Nobel Chemicals ja Akcros Chemicals vastaan komissio, 17.9.2007 annettuun tuomioon (Kok., s. II-3523).

128 Edellisessä kohdassa tarkoitettujen asioiden kantajat olivat väittäneet komissiolle, että tietyt asiakirjat, joita komissio oli pyytänyt 6.2.1962 annetun asetuksen N:o 17 ([EY 81] ja [EY 82] artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus; EYVL 1962, 13, s. 204) nojalla määrätyn tarkastuksen kuluessa tai sen jälkeen, kuuluivat asianajajan ja asiakkaan välisen yhteydenpidon luottamuksellisuuteen piiriin. Tässä yhteydessä tuomioistuin katsoi, että päätöksellä, jolla komissio hylkäsi vaatimuksen kyseisten asiakirjojen suojasta, oli kyseisiin yrityksiin nähden oikeusvaikutuksia, koska siinä ei annettu näille yrityksille yhteisön oikeuden mukaista suojaa, ja se oli lopullinen ja siitä lopuksi tehtävästä päätöksestä, jossa todetaan kilpailusääntöjen rikkominen, erillinen päätös (edellä 127 kohdassa

mainitut yhdistetyt asiat Akzo Nobel Chemicals ja Akcros Chemicals v. komissio, tuomion 46 kohta; ks. vastaavasti myös edellä 127 kohdassa mainittu asia AM & S Europe v. komissio, tuomion 27 ja 29–32 kohta).

129 Kantajat eivät kuitenkaan ole vedonneet riidanalaisia toimia toteutettaessa siihen, että komission kopioimat asiakirjat tai sen näiden toimien perusteella saamat tiedot saisivat unionin oikeudessa vastaavaa suojaa kuin asianajajan ja asiakkaan välisen yhteydenpidon luottamuksellisuudelle on annettu. Kun komissio on päättänyt kopioida nämä asiakirjat ja pyytää kantajia toimittamaan nämä tiedot, se ei ole siten tehnyt päätöstä, jolla se kieltäytyisi antamasta kantajille tätä suojaa.

130 Tarkastuksen aikana kopioiduista asiakirjoista on todettava, että kantajat ovat säilyttäneet alkuperäiskappaleet joko paperimuodossa tai sähköisessä muodossa ja pystyvät selvittämään näiden asiakirjojen luonteen ja sisällön. Tästä huolimatta kantajat eivät ole yksilöineet nimenomaisia asiakirjoja tai asiakirjojen osia, joille olisi annettava unionin oikeudessa säädettyä suojaa. Kantajat tyytyvät väittämään, että komissiolla ei ollut oikeutta kopioida näitä asiakirjoja tutkiakseen niitä myöhemmin toimitiloissaan. Kantajien mukaan ne olisi pitänyt tutkia Nexans Francen toimitiloissa, sillä komissio voi ottaa jäljennöksiä vain tutkimuksen kannalta merkityksellisistä asiakirjoista. Näin ollen on katsottava, että kantajat eivät arvostele komissiota siitä, että se on tutustunut tiettyihin nimenomaisiin suojattuihin asiakirjoihin tai kopioinut niitä, vaan siitä, että se on tutkinut niitä omissa toimitiloissaan Brysselissä eikä Nexans Francen toimitiloissa ja säilyttänyt ne tutkimuksen ajankohtaan saakka.

131 Tarkastuksen aikana C:lle esitetyistä kysymyksistä on todettava, että asiakirja-aineiston mukaan kantajat, joilla oli asianajajansa mukanaan, eivät ilmoittaneet vastustavansa sitä, että komissio saa pyydetyt tiedot. Näitä kysymyksiä esitettäessä komissio ei siten voinut tehdä päätöstä, jolla kieltäydyttäisiin antamasta kantajille unionin oikeudessa säädettyä suojaa.

132 Edellä esitetyn perusteella riidanalaisia toimia ei voida pitää kannekelpoisina toimina. Näiden toimien laillisuutta voitaisiin tutkia paitsi sellaisen kumoamiskanteen yhteydessä, joka on nostettu edellä 126 kohdassa tarkoitetun seuraamuksen määräämistä koskevasta päätöksestä, sen lisäksi ainoastaan sellaisen kanteen yhteydessä, joka tarvittaessa on nostettu komission EY 81 artiklan 1 kohdan nojalla tekemästä lopullisesta päätöksestä. Niiden edellytysten laillisuusvalvonta, joita noudattaen tarkastus suoritettiin, tehdään sellaisen kumoamiskanteen yhteydessä, joka tarvittaessa on nostettu komission tämän määräyksen nojalla tekemästä lopullisesta päätöksestä (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-305/94-T-307/94, T-313/94-T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 ja T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij ym. v. komissio, tuomio 20.4.1999, Kok., s. II-931, 413 ja 414 kohta).

133 Jos kantajat katsovat, että toimet, joilla komissio on ottanut kopioita C:n tietokoneen eri tiedostoista ja kiintolevystä tutkiakseen niitä myöhemmin toimitiloissaan ja pyytänyt tältä selvityksiä tarkastuksen aikana löytyneistä asiakirjoista, ovat lainvastaisia ja että ne ovat aiheuttaneet niille vahinkoa, joka voi aikaansaada unionin vahingonkorvausvastuun, ne voivat nostaa komissiota vastaan sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevan kanteen. Tällainen kanne ei kuulu järjestelmään, jolla valvotaan sellaisten unionin toimien pätevyyttä, joilla on sellaisia sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin, mutta se on käytettävissä, kun asianosaiselle on aiheutunut vahinkoa toimielimen lainvastaisesta toiminnasta (ks. vastaavasti asia C-131/03 P, Reynolds Tobacco ym. v. komissio, tuomio 12.9.2006, Kok., s. I-7795, 82 ja 83 kohta).

134 Riidanalaisten toimien kumoamista koskevat vaatimukset on näin ollen jätettävä tutkimatta.

3. *Neljäs–seitsemäs vaatimus*

135 Kuten kantajat itse toteavat, ne pyrkivät neljännellä–seitsemännellä vaatimuksellaan siihen, että unionin yleinen tuomioistuin lausuisi tarkastuspäätöksen ja riidanalaisten toimien kumoamisen mahdollisista seurauksista.

136 Kuten komissio väittää, kantajat pyrkivät saamaan unionin yleiseltä tuomioistuimelta mahdollisen kumoamistuomion vaikutuksia koskevan vahvistavan toteamuksen, joka merkitsisi myös komissiolle annettua määräystä tuomion panemiseksi täytäntöön. Koska unionin yleinen tuomioistuin ei kuitenkaan EY 230 artiklaan perustuvan laillisuusvalvonnan yhteydessä ole toimivaltainen antamaan vahvistavan toteamuksen sisältäviä tuomioita (ks. vastaavasti asia C-224/03, Italia v. komissio, määräys 9.12.2003, Kok., s. I-14751, 20–22 kohta) tai määräyksiä, vaikka ne liittyisivät sen antamien tuomioiden täytäntöönpanoa koskeviin yksityiskohtiin (yhdistetyt asiat C-199/94 P ja C-200/94 P, Pevasa ja Inpesca v. komissio, määräys 26.10.1995, Kok., s. I-3709, 24 kohta), on todettava, että kantajien vaatimuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät selvästikään täyty (ks. vastaavasti asia T-145/06, Omya v. komissio, tuomio 4.2.2009, Kok., s. II-145, 23 kohta).

137 Kaiken edellä esitetyn perusteella tarkastuspäätös on kumottava siltä osin kuin se koskee muita sähkökaapeleita kuin merenalaisia ja maanalaisia suurjännitekaapeleita sekä näihin muihin kaapeleihin liittyvää materiaalia. Muilta osin kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

138 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi tai jos siihen on muutoin erityisiä syitä, unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan.

139 Koska kantajat ovat suurimmaksi osaksi hävinneet asian, ne on määrättävä vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan, minkä lisäksi ne velvoitetaan korvaamaan puolet komission oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) 9.1.2009 tehty komission päätös K(2009) 92/1, jolla Nexans SA ja kaikki suoraan tai välillisesti sen määräysvallassa olevat yritykset, mukaan lukien Nexans France SAS, määrättiin suostumaan tarkastukseen [EY] 81 ja [EY] 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan nojalla, kumotaan siltä osin kuin se koskee muita sähkökaapeleita kuin merenalaisia ja maanalaisia suurjännitekaapeleita sekä näihin muihin kaapeleihin liittyvää materiaalia.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Nexans ja Nexans France vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan puolet Euroopan komission oikeudenkäyntikuluista.

4) Komissio vastaa puolesta omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Truchot Martins Ribeiro Kanninen

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä marraskuuta 2012.

Allekirjoitukset

Sisällys

Tosiseikat 2

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset 4

Oikeudellinen arviointi 6

1. Tarkastuspäätöksen kumoamista koskeva vaatimus 6

Ensimmäinen osa, joka koskee tarkastuspäätöksen kohteena olevien tuoteryhmien kohtuutonta laajuutta ja epämääräisyyttä 7

Alustavat toteamukset 7

Ensimmäinen väite, joka koskee tarkastuspäätöksen epätäsmällisyyttä asianomaisten tuotteiden rajaamisen osalta 8

Toinen väite, jonka mukaan komissiolla oli riittävän painavia syitä epäillä kantajien rikkoneen kilpailusääntöjä ainoastaan merenalaisten suurjännitekaapeleiden alalla 10

Toinen osa, joka koskee tarkastuspäätöksen kohtuuttoman laajaa maantieteellistä ulottuvuutta 14

2. Riidanalaisten toimien kumoamista koskevat vaatimukset 15

Tutkittavaksi ottaminen 15

Kantajien vastaukseen liitetyn oikeudellisen lausunnon tutkittavaksi ottaminen 15

– Ensimmäinen oikeudenkäyntiväite, joka perustuu unionin yleisen tuomioistuimen kirjaajan ohjeiden 5 artiklan 3 ja 7 kohdan noudattamatta jättämiseen 16

– Toinen oikeudenkäyntiväite, jonka mukaan riidanalainen lausunto ei tue kantajien vastauksessa nimenomaisesti esitettyjä perusteluja ja sisältää selityksiä, joita ei ole otettu vastaukseen 17

Riidanalaisten toimien kumoamista koskevien vaatimusten tutkittavaksi ottaminen 18

3. Neljäs–seitsemäs vaatimus 21

Oikeudenkäyntikulut 21